

[Per Dich.]

uanset hvor grundig den måtte blive, ikke helt vil fjerne problemet, det vil stadig eksistere, men jeg er enig i, at vi ad oplysningens vej vil have en chance for i væsentlig grad at reducere problemet.

Hvad angår spørgsmålet om lægernes ret til at nægte at foretage disse indgreb, vil jeg sige, at det selvfølgelig må være enhver læges såvel som enhver sygeplejerskes ret at nægte at tage del i et sådant indgreb. Jeg har derimod meget vanskeligt ved at se, hvorfor det skulle være muligt for en overlæge at nægte, at disse indgreb finder sted på det hospital, han leder. Selvfølgelig skal han have ret til personlig at nægte at foretage indgreb, men han må ikke kunne forhindre andre på sygehuset ansatte læger i at foretage disse indgreb. Hospitalerne ejes af og betjener samfundet, de er ikke overlægernes ejendom.

Hr. Thestrup nævnte spørgsmålet om en folkeafstemning. Jeg ved, at det har været diskuteret i den konservative gruppe og i venstres gruppe, og jeg har forstået, at også nogle af de medlemmer af disse grupper, som er tilhængere af, at vi skal have gennemført en lov om fri svangerskabsafbrydelse, mener, at de samtidig bør støtte kravet om en folkeafstemning. Jeg må i denne forbindelse minde om, at adgangen til folkeafstemning blev indført i grundloven for at give et mindretal i tinget mulighed for ved en folkeafstemning at få forkastet en af flertallet vedtaget lov. Med andre ord, kravet om folkeafstemning er det samme som et krav om forkastelse af en vedtaget lov. Jeg mener derfor ikke, at der kan være nogen logisk sammenhæng mellem på den ene side at ønske fri svangerskabsafbrydelse og på den anden side at støtte et forslag om folkeafstemning.

Det er ikke, fordi jeg frygter resultatet af en sådan folkeafstemning. Jeg er helt overbevist om, at et flertal af befolkningen vil stemme for gennemførelsen af fri svangerskabsafbrydelse, men det, der gør mig betænkelig, er en del af de politikerudtalelser, der er faldet i den senere tid i den offentlige debat om svangerskabsloven. Det tyder for mig på, at mens befolkningen nok skal være moden til at træffe denne afgørelse, synes nogle politikere ikke rigtig at kunne udvise

den soberhed i debatten, som dette meget alvorlige problem fortjener.

Beslutningen om svangerskabsafbrydelse er en meget alvorlig beslutning, det er en dybt personlig beslutning, og den kan og bør derfor ikke overlades til andre end kvinden selv, kvinden, som i sidste ende er den eneste, der helt og fuldt kan påtage sig det ansvar, der følger med beslutningen. Lovforslaget pålægger ikke nogen kvinde at søge svangerskabsafbrydelse. Enhver kan fortsat handle efter sine egne moralske og etiske normer, men lovforslaget tilsigter at give kvinden frihed til at træffe denne beslutning og frihed til at tage dette ansvar. Det er ikke folketingets opgave og bør ikke være det, at diktere borgerne, hvilken moral de skal leve efter. Lovgivningen skal give den enkelte den størst mulige frihed under ansvar over for sig selv og over for helheden.

Ligesom ministeren var så venlig at tilsige en velvillig behandling i udvalget, vil jeg gøre gengæld i håb om, at vi på grundlag af det arbejde, der skal foregå i udvalget, endelig får løst dette alvorlige problem.

Hanne Budtz: Et mindretal af den konservative folketingsgruppe, på hvis vegne jeg taler, går ind for en lovgivning om ret til svangerskabsafbrydelse inden for udløbet af den 12. svangerskabsuge som foreslået af justitsministeren, og vi mener, at der også er hensigtsmæssige bestemmelser i socialistisk folkepartis lovforslag. Under den kommende udvalgsbehandling vil det vise sig, i hvilket omfang enkeltheder fra de to lovforslag skal kombineres, og jeg skal ikke her komme ind på enkeltheder i de to lovforslag.

Vores principielle synspunkt er, at samfundet og medmennesket må gøre sit til, at en gravid kvinde både kan og vil gennemføre sit svangerskab. Ethvert barn skulle være en glæde for moderen, for faderen og for samfundet. De fleste kvinder ønsker et barn eller flere børn, og samfundet har i betydelig udstrækning bidraget til og må fortsat gøre det, at det gøres attraktivt for en kvinde at gennemføre sit svangerskab. Jeg bemærkede mig, hvad hr. Falk Hansen sagde; det var netop nogle af de smukke ord, vi plejer at sige, men jeg er da enig med hr. Falk Hansen i, at det naturligvis også